

Овај правац развоја уставности је карактеристичан за државе грађанске демократије које су се за време Другог светског рата бориле против фашизма и које су браниле демократски поредак и парламентаризам од опасности фашистичке диктатуре. Француска спада међу карактеристичне државе овог периода, предњачи у развоју ове етапе буржоаске уставности и њени устави из тог времена изражавају малопре поменуте тенденције које значе очување континуитета буржоаско-демократске традиције.

а) Француски устави Четврте и Пете Републике (1946-1958)

Француска је у овом периоду добила свој први Устав 1946. и то у једној изузетно демократској и патриотској атмосфери након ослобођења земље од фашизма, што се огледало и у жељи за променом оног претходног, Устава Треће Републике од 1875. Овакво национално расположење су диктирали социјалисти и комунисти који су били у привременој влади на челу са Де Голом али и широке масе, укључене у национално-ослободилачки покрет, које су очекивале побољшање свог друштвеног положаја и услова живота. Оваква очекивања је требала да преточи у конкретна уставна решења новоизабрана Уставотворна скупштина која је израдила текст устава који је изнет на референдум ради усвајања 5. маја 1946. Овај уставни пројекат је предвиђао једнодомну Националну скупштину, председника републике и владу које бира Национална скупштина али није „прошао” на референдуму јер није одговарао француској традицији. На референдуму од октобра 1946. је прошао један умеренији уставни текст који је наставио с традицијом француске уставности Треће Републике тако да је нови Устав од 1946. имао сличности са претходним од 1875. али је настојао и да отклони неке његове слабости. Овим новим Уставом Четврте Републике од 1946. је очувана традиција парламентаризма и спречено њено деформисање уношењем елемената скупштинског система, како је првобитно замишљено. Устав се тако вратио на позиције парламентаризма какав је био по Уставу Треће Републике од 1875. мада је промењена улога другог дома парламента (Савета Републике) у односу на ону коју је други дом (Сенат) имао по Уставу Треће Републике од 1875. Други дом више није равноправан с првим – Националном скупштином пошто му је ослабљена уставна позиција тако да влада одговара само пред овим првим домом. И око положаја председника републике су вођене велике расправе, у чему се преламала актуелна национална и политичка ситуација Француске. У